

Aster novae-angliae

aster nowoangielski

Synonim łaciński: *Symphotrichum novae-angliae*

Pochodząca z Ameryki Północnej bardzo trwała, późno kwitnąca, kępiasta bylina. Pędy bardzo wysokie, sztywne, gęsto ulistnione, kutnerowato owłosione, na wierzchołku rozgałęzione w baldachokształtną wiechę. Wyrastają na wysokość 100-150 cm, a w dobrych warunkach osiągają do 200 cm. Liście do 7 cm długości, w zarysie lancetowate do równowąskich, całobrzegie. Koszyczki kwiatowe liczne, do 5 cm średnicy, o kwiatach języczkowatych o zmiennej barwie i żółtych kwiatach rurkowatych. Kwiaty języczkowate mogą być fioletowe, purpurowe, niebieskie. Kwitnie od VIII do X. Koszyczki w czasie pochmurnej pogody, w nocy i po ścięciu zamykają się. Bylina łatwa w uprawie, całkowicie mrozoodporna. W ogrodzie preferuje miejsca słoneczne, gleby umiarkowanie wilgotne, żyzne i zasobne w wapń. Roślina niezastąpiona na rabatach bylinowych. Ze względu na naturalne u tego gatunku, zasychanie liści od dołu, dobrze wygląda sadzona z tyłu rabaty, najlepiej w towarzystwie innych bylin o bardziej trwałym ulistnieniu, w małych grupach po 3-10 roślin. Gatunek w porównaniu z innymi astrami wykazuje większą odporność na mączniaka.

autorzy opisu tekstowego: Małgorzata Kunka; Związek Szkółkarzy Polskich

zasięg geograficzny	Ameryka Północna
grupa roślin	byliny
grupa użytkowa	byliny
forma	bylina
siła wzrostu	wzrost typowy dla gatunku
pokrój	krzewiasty wyprostowany
docelowa wysokość	od 1 m do 2 m
barwa liści (igieł)	ciemnozielone
zimozieloność liści (igieł)	liście opadające na zimę
rodzaj kwiatów	kwiatostan
barwa kwiatów	czerwone fioletowe niebieskie
pora kwitnienia	sierpień wrzesień październik
nasłonecznienie	stanowisko słoneczne
wilgotność	podłoże umiarkowanie wilgotne
ph podłoża	odczyn zasadowy

rodzaj gleby	przełężtna ogrodowa próchniczna gliniasta
walory	ciekawy pokrój ozdobne z kwiatów roślina miododajna
zastosowanie	ogrody przydomowe parki rabaty
strefa	4

autorzy opisu tabelarycznego: Małgorzata Kunka; , Związek Szkółkarzy Polskich;

